Co sudičky přály nám - Bílá, Lucie

1. Mám síly dost na to, co zvlád' bych rád,
   mám si snad říct staň se, co má se stát.

   Proč mívám chuť říct, hej osude chvíli stůj,
   jen pojď hezky blíž a řekni co víš,
   jak těžký kříž bude úděl můj.

R1. Co sudičky přály nám, kdo to ví,
    to nám ani ďábel sám nepoví,
    snad má to tak být,
    vždyť život je krásný tím, co nového nám přichystá.

R2. Co sudičky přály nám, proč se ptát,
    to má patřit hádankám napořád,
    snad má to tak být,
    když budoucnost záhadná je víc nebo míň nejistá.

2. Co zvládnout smím, to zjeví mi pouze čas, óóó,
   co za lubem máš, to uhádnu dřív a snáz.

   Mám času dost, já doufám, že spoustu snad, óóó,
   víc než den či noc, vždyť nechci tak moc,
   když zrozena z lásky chci lásku dát.

R1.
R2.

*: Tak proč dál se ptáme,
   co nám osud přál, (co nám osud přál - ptám se)
   co přijde   (co přijde)
   za týden   (za týden)
   a co bude dál, ještě dál.

R1.
R2.